

KONINKRIJK BELGIE.
-----ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste en achtste kamer, op 6 november 1990 door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap", heeft op 8 november 1990 (eerste kamer) en op 12 november 1990 (achtste kamer) het volgend advies gegeven :

Gelet op de zeer korte termijn waarin om het advies is gevraagd, beperkt de Raad van State zich tot de opmerkingen die hierna volgen.

I. ALGEMENE OPMERKINGEN.

1. Zoals in de memorie van toelichting is uiteengezet, bevat het ontwerp twee groepen van bepalingen, te weten, eensdeels, bepalingen van begrotingstechnische aard aansluitende op de wijzigingen die met name omtrent de begrotingsfondsen door de wet van 28 juni 1989 in de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de rijkscomptabiliteit zijn aangebracht en luidens artikel 71, § 1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten op deze voorlopig van overeenkomstige toepassing zijn, en, anderdeels, bepalingen, van diverse aard en omtrent diverse materies, zowel van het Gewest als van de Gemeenschap, welke de uitvoering van de begroting van 1991 moeten begeleiden.

Naar luid van artikel 1, § 3, van de reeds ge-noemde bijzondere wet van 16 januari 1989 - welke paragraaf de transcriptie is van artikel 1, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen - mag de Vlaamse Raad alle hem toekomende financiële middelen aanwenden voor de financiering zowel van de begroting voor de aangelegenheden bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet, als van de begroting voor de aangelegenheden bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet. In de praktijk heeft die wetsbepaling ertoe geleid dat zowel de middelen als de uitgaven van de Vlaamse Gemeenschap

.../...

en het Vlaamse Gewest in één begroting worden samengevoegd, te weten de begroting van de Vlaamse Gemeenschap. In die stand van zaken moeten de redenen en de verantwoording gevonden worden dat de bepalingen waarover advies wordt gevraagd, in één ontwerp zijn samengebracht.

2. In titel I van het ontwerp worden, in aansluiting op de bovengenoemde wet van 28 juni 1989, een aantal bestaande begrotingsfondsen omgevormd tot instellingen van openbaar nut met rechtspersoonlijkheid of tot diensten met afzonderlijk beheer dan wel in een organieke bepaling bevestigd of opgericht.

Van verschillende in titel I vermelde fondsen zijn de taken en de werking al in een wet of in een decreet geregeld.

Die bepalingen kunnen niet alle zonder meer aangehouden worden nadat de aard van het betrokken fonds fundamenteel is gewijzigd.

In het ontwerp zijn dienomtrent wel enkele wijzigingsbepalingen opgenomen, doch deze volstaan niet om de bestaande en in menig geval erg verspreide teksten in volledige overeenstemming te brengen met de bepalingen van het ontwerp (1). Binnen de tijd die hem gelaten is,

(1) Bij wijze van voorbeeld mag verwezen worden naar het decreet van 31 mei 1989 houdende oprichting van een Vlaams Sportfonds of naar het decreet van 6 mei 1987 houdende oprichting van een Fonds tot bevordering van het industrieel onderzoek in Vlaanderen.

kan de Raad van State - mocht het doenbaar zijn - geen sluitende inventaris omtrent die bepalingen opstellen. Daarom wordt aanbevolen het ontwerp aan te vullen met een titel III. Algemene bepaling, waarbij de Vlaamse Executieve ertoe gemachtigd wordt om de bestaande teksten, al naar het geval, in overeenstemming te brengen met de bepalingen van het ontwerp of ze ermee te coördineren, daarin begrepen het wijzigen of opheffen van wets- of decreetsbepalingen.

3. In meer bepalingen van het ontwerp wordt voorzien in een rechtstreekse delegatie aan een lid van de Vlaamse Executieve. Zulks strijdt met het bepaalde in de artikelen 68 en 69 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, naar luid waarvan elke Executieve over haar werkwijze en de verdeling van taken in haar midden beslist. In de betrokken ontwerpbe­palingen zal de vermelding van het Executieve­lid dan ook moeten worden vervangen door de vermelding van de Vlaamse Executieve; in aansluiting op die vervanging zal, in voorkomend geval, de tekst van sommige bepalingen ruimer moeten worden herzien. Onderzocht zal ook moeten worden of na die vervanging, de desbetreffende teksten, zoals ze in het ontwerp zijn opgenomen, niet voor een deel achterwege kunnen blijven.

4. Diverse artikelen van het ontwerp zijn geheel of voor een deel bepalingen betreffende begrotingen en rekeningen, welke bepalingen - overeenkomstig artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State - van de adviesbevoegdheid van de Raad van State zijn uitgezonderd.

.../...

II. ONDERZOEK VAN DE TEKST.Opschrift.

Gelet op de inhoud van het ontwerp, zou het opschrift beter kunnen luiden als volgt :

"Ontwerp van decreet houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991".

TITEL I. -BEPALINGEN MET BETREKKING TOT DE OMVORMING VAN
BEGROTINGSFONDSEN.Hoofdstuk I. - Instellingen van openbaar nut.Artikel 1.

Paragraaf 4, b), ware beter gesteld als volgt :

"b)de teruggaven bedoeld in artikel 9 van de wet van 17 juli 1959 tot invoering en ordening van maatregelen ter bevordering van de economische expansie en de oprichting van nieuwe industrieën en in artikel 38 van de wet van 30 december 1970 betreffende de economische expansie;".

*

.../...

Gelet op het principe van de specialiteit van de uitgaven, schrijve men in paragraaf 5 :

"§ 5. Het Fonds neemt voor zijn rekening de uitgaven die met betrekking tot de grote ondernemingen voortvloeien uit :

a)de toepassing ... 30 december 1970;

b)de toepassing ... bepalingen met betrekking tot de economische expansie;

c)...;

d)(voorts zoals in het ontwerp)".

*

Gelet op de aan de Raad van State verstrekte toelichting, lijkt het beter de bepaling "De Vlaamse Executieve bepaalt de toestand van de saldi" te vervangen door : "De Vlaamse Executieve stelt het bedrag van de saldi vast".

Die correctie dient ook te worden aangebracht in de andere artikelen van het ontwerp waarin de te vervangen zin voorkomt.

*

In paragraaf 8 schrijve men beter : "Het Fonds wordt beheerd door de Vlaamse Executieve". Die opmerking geldt eveneens voor de artikelen 2, § 8, 3, § 7, 4, § 7 en 5, § 6.

.../...

*

Gelet op het bepaalde in paragraaf 5, d, is de bepaling van paragraaf 9, eerste lid, niet onmisbaar. Indien de tekst evenwel behouden blijft, lijkt het aangewezen deze in fine aan te vullen met de woorden "... beleid naar de grote ondernemingen toe".

*

Onverminderd de onder punt 3 geformuleerde algemene opmerking, lijkt de bepaling van paragraaf 9, tweede lid, een overbodige explicietie. De aan de Vlaamse Executieve toegewezen beheers- en beschikkingsbevoegdheid (§§ 8 en 9) impliceert immers de bevoegdheid om uitgaven vast te leggen en te ordonnanceren, terwijl de aanwijzing van de ordonnancerende minister enkel door de Vlaamse Executieve kan gebeuren.

Die opmerking geldt ook voor de artikelen 2, § 9, 4, § 8, 5, § 7, 18, 24, § 4, en 31, § 3, tweede lid.

*

Indien het de bedoeling is aan een leidend ambtenaar bepaalde uitvoeringsbevoegdheden met betrekking tot de werking en vooral het beheer van het Fonds toe te vertrouwen, dan dient dit in de tweede zin van paragraaf 11 duidelijker te worden omschreven.

.../...

Die opmerking geldt ook voor de artikelen 2, § 11, 3, § 10, 4, § 11 en 5, § 9.

Artikel 2.

Paragraaf 4, b, ware beter gesteld als volgt :

"b)de teruggaven bedoeld in artikel 28 van de wet van 4 augustus 1978 tot economische heroriëntering".

*

In paragraaf 5 schrijve men :

"§ 5. Het Fonds neemt voor zijn rekening de uitgaven die met betrekking tot de K.M.O.'s voortvloeien uit :

a)de toepassing ... 4 augustus 1978;

b)de toepassing ... met betrekking tot economische heroriëntering;

(c) en d) zoals in het ontwerp)".

*

Gelet op het bepaalde in paragraaf 5, d, en paragraaf 8, eerste zin, is de bepaling van paragraaf 9 niet onmisbaar. Wordt zij behouden, dan dient te worden gepreci-

.../...

seerd dat het gaat om het sociaal-economisch en regionaal beleid dat de K.M.O.'s betreft.

Artikel 3.

In paragraaf 1 dient het opschrift van de wet van 23 augustus 1948 te worden vermeld.

*

Naar luid van paragraaf 5 verzorgt het Fonds bestemd voor het in stand houden en uitbreiden te verzekeren van de koopvaardij- en vissersvloot zijn eigen thesauriebeheer. Voor de andere met dit ontwerp met rechtspersoonlijkheid beklede fondsen is in een zodanige bepaling niet voorzien.

Men mag aannemen dat een publiekrechtelijke instelling met rechtspersoonlijkheid een eigen thesauriebeheer kan voeren, zonder dat zulks uitdrukkelijk moet worden gesteld.

Indien men het evenwel doet voor het ene fonds, zal men het ook voor de andere horen te doen.

Het is niet duidelijk wat in de tweede zin van paragraaf 5 wordt bedoeld met "gebeurlijke wederbeleggingsintresten". Vraag is of het niet juister is te spreken van "rentevergoedingen op thesauriemiddelen".

*

.../...

Vermits de wet van 23 augustus 1948 niet opgeheven wordt, is het bepaalde in paragraaf 9 overbodig in de mate dat wordt gesteld dat die wet van 23 augustus 1948, behoudens andersluidende bepaling in het voorliggende ontwerp, onverkort van toepassing blijft.

In zover met deze paragraaf bovendien een omschrijving wordt gegeven van de in artikel 1 van de wet van 23 augustus 1948 bedoelde "maritieme uitrusting", verdient het aanbeveling deze, bij wege van een wijzigingsbepaling, in dat artikel 1 op te nemen, tenzij men de mening is toegedaan dat die aanpassing kan geschieden op de wijze als gesuggereerd in de algemene opmerking nr. 2. Volledigheidshalve mag erop gewezen worden dat uit de parlementaire voorbereiding van de bijzondere wet van 8 augustus 1988 duidelijk blijkt dat de overheidshulp bedoeld in de wet van 23 augustus 1948 een Gewestaangelegenheid is geworden (Gedr. St., Kamer v. Volksw., B.Z. 1988, nr. 516/1, blz. 17).

Artikel 4.

In paragraaf 1 dient het opschrift van het decreet van 6 mei 1987 te worden vermeld. In de paragrafen 3 en 4 kan dan worden volstaan met een verwijzing naar "voornoemd decreet van 6 mei 1987".

.../...

Artikel 5.

Het teken "§ 1" aan het begin van de inleidende zin moet worden geschrapt.

Paragraaf 1, eerste lid, van het nieuwe artikel 39 vulle men aan met de woorden ", hierna het Fonds te noemen".

In de paragrafen 2 tot 9 van het artikel kan dan verder overal "Fonds voor Bijzondere Jeugdbijstand" worden vervangen door "Fonds".

In paragraaf 2 - waarvan de onderverdelingen beter met 1E, 2E, 3E, enz. dan met a), b), c), enz. zouden worden genummerd - schrappe men in a) (lees : 1E) de woorden "op het Fonds" en schrijve men in c) (lees : 3E) "de geïnde kinderbijslagen" en in e) (lees : 5E) "de terugvorderingen van ...".

Paragraaf 3 redigere men beter als volgt : "Het Fonds is belast met de inning van de kinderbijslagen en de bijdragen bedoeld in § 2, c) (lees 3E) en d) (lees 4E) en met de terugvorderingen bedoeld in § 2, e) (lees 5E)".

Paragraaf 7, eerste lid, is in veel ruimere termen gesteld dan paragraaf 4, dat het aanwenden van de middelen van het Fonds enkel toestaat in het raam van de toepassing van bepaalde wettelijke en decretale voorschriften. De in paragraaf 7 verleende delegatie, ook al zou zij verder mogen reiken dan het bepaalde in paragraaf 4, is in ieder geval in te ruime en te vage termen gesteld.

.../...

Het is geraden in paragraaf 9 te specificëren welke bevoegdheden de Vlaamse Executieve aan leidend ambtenaren kan delegeren.

Hoofdstuk II. - Diensten met afzonderlijk beheer.

Dit hoofdstuk beoogt zes fondsen te organiseren als "diensten met afzonderlijk beheer zoals voorzien in de wetten op de rijkscomptabiliteit" (memorie van toelichting).

Klaarblijkelijk is het dus de bedoeling de fondsen waarop hoofdstuk II betrekking heeft om te vormen tot "diensten met afzonderlijk beheer" in de zin van artikel 65 van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de rijkscomptabiliteit.

Krachtens artikel 71, § 1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten, zijn tot de inwerkingtreding van de wet bedoeld in artikel 50, § 2, van die wet - dit is de wet waarbij onder meer de algemene bepalingen zullen worden vastgesteld die van toepassing zijn op de begroting en de boekhouding van de Gemeenschappen en de Gewesten - de vigerende bepalingen inzake de rijkscomptabiliteit van overeenkomstige toepassing op de Gemeenschappen en de Gewesten.

Een beletsel voor de Gemeenschappen en de Gewesten om diensten met afzonderlijk beheer in de zin van artikel 65 van de wet van 28 juni 1963 op te richten, vormt echter het

.../...

feit dat het genoemde artikel 65 nog niet in werking is gesteld (2).

Hierbij moet wel worden opgemerkt dat ook de Staat zich niet houdt aan het voornoemde principiële verbod, aangezien hij overgegaan is tot de oprichting van een aantal nationale diensten met afzonderlijk beheer (3), en dit niettegenstaande, zoals reeds gezegd, artikel 65 van de wet van 28 juni 1963 nog steeds niet in werking is gesteld en bovendien een correcte toepassing van die wetsbepaling niet mogelijk zal zijn zolang de uitvoeringsmaatregelen waarin zij voorziet niet zullen zijn getroffen.

Er kan ook nog worden aangestipt dat de in artikel 13 opgenomen regeling betreffende de instellingen "De Zande" te Ruiselede en "De Kempen" te Mol in ieder geval de herhaling is van een voorschrift dat reeds voorkomt in het ontwerp-decreet

(2) Raad van State, advies L. 20.007/9 van 15 oktober 1990 en advies L. 20.281/8 van 12 oktober 1990 (St. Vl. R., 395 (1989-1990), nr. 2).

(3) Zie b.v. het koninklijk besluit nr. 504 van 31 december 1986 tot oprichting van de wetenschappelijke inrichtingen van de Staat, die ressorteren onder de beide Ministers van Onderwijs of onder de Minister(s), aangewezen in een bij in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, als Staatsdiensten met afzonderlijk beheer en het koninklijk besluit nr. 544 van 31 maart 1987 waarbij de Nationale Dienst voor Congressen opgericht wordt als Staatsdienst met afzonderlijk beheer.

betreffende het bestuurlijk beleid dat reeds bij de Vlaamse Raad aanhangig is.

Hoofdstuk III. - Begrotingsfondsen.Artikel 16.

Artikel 5 van de wet van 28 juni 1989 is een bepaling waarbij artikel 19 van de wet van 28 juni 1963 werd gewijzigd. Derhalve schrijve men in de inleidende zin van artikel 16 :

"Zijn begrotingsfondsen zoals bedoeld in artikel 19 van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de rijkscomptabiliteit :".

Artikel 17.

Om duidelijk tot uiting te brengen dat het Visserijfonds als begrotingsfonds wordt bevestigd, schrijve men in de inleidende zin van het nieuwe artikel 36, tweede lid, van de wet van 1 juli 1954 :

"Dit Fonds is een begrotingsfonds als bedoeld in artikel 19 van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de rijkscomptabiliteit. Het wordt gestijfd door : ...".

Artikel 19.

Uit paragraaf 2 volgt dat aan het Fonds enkel de ontvangsten uit de "verkoop" van onroerende goederen worden toegewezen. Het woord "afstand" dat in de benaming van het Fonds voorkomt, is dan ook niet adequaat gebruikt. Beter ware het te spreken van een "Fonds onroerende goederen".

Indien op deze suggestie wordt ingegaan, dient ook in artikel 32 van het ontwerp de benaming van het Fonds aangepast te worden.

In paragraaf 2 dient te worden gepreciseerd dat het gaat om de verkoop van onroerende goederen toebehorend aan de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest.

Artikel 20.

In paragraaf 2 schrappe men de woorden "door de juridische dienst".

Artikel 21.

In paragraaf 4 schrijve men :

"De boekhoudkundige verwerking van de verrichtingen gebeurt voor elk onderwijsnet afzonderlijk".

Artikel 22.

In paragraaf 3 schrijve men :

"De middelen van het Fonds voor de kunsten moeten door middel van het verlenen van toelagen of terugvorderbare voorschotten, rechtstreeks bijdragen tot : ...".

In fine van punt 4 van paragraaf 3 schrijve men :
"de Administratie voor kunst".

Artikel 23.

Er bestaat alsnog geen organieke regeling voor het Fonds voor de ontginning van de natuurlijke rijkdommen en in de ontwerp-begroting 1991 is dit Fonds enkel pro memorie vermeld (Gedr. St., Vl. R., 8 (1989-1990), nr. 1, p. 161).

Deze bepaling, alsook de vermelding van het Fonds in artikel 32, lijken dan ook in dit ontwerp niet te kunnen worden aangehouden. Overigens wordt in de memorie van toelichting dienomtrent een afzonderlijk decreet aangekondigd.

Artikel 25.

De opmerking onder artikel 23 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 26.

In de paragrafen 2 en 3 moet de vermelding van de wijzigende wetten van 22 april 1970 en 22 december 1970 weggelaten worden.

In paragraaf 3 schrijve men : "... aangewend te worden voor de planschadevergoeding en ...".

Artikel 28.

In paragraaf 3 schrappe men de woorden "van de bevoegde Gemeenschapsminister".

Artikel 33.

In dit artikel worden de fondsen aangegeven waarover door de rekenplichtige van de betrokken besturen die de ontvangsten geïnd heeft, rechtstreeks kan beschikt worden.

Volgens de gemachtigde is het de bedoeling, voor deze fondsen één rekenplichtige te laten optreden in plaats van twee, met name een gewone rekenplichtige voor de ontvangsten en een buitengewone rekenplichtige voor de uitgaven.

Die bedoeling blijkt onvoldoende uit de voorgelegde tekst.

Artikel 34.

In fine vervange men het woord "geschrapt" door "opgeheven".

Artikel 38.

Dit artikel regelt de transfert van de vastleggingen die zijn gebeurd ten bezware van de af te schaffen fondsen.

In de inleidende zin schrijve men :

"De ordonnancerings van de uitgaven die vo, 'o, 'r 1 januari 1991 werden vastgelegd ten laste van het beschikbaar krediet van een fonds ingeschreven op afdeling II van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap of op titel IV van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap of ten laste van de vastleggingsmachtigingen van die fondsen, worden ofwel :".

In a) schrijve men "uitgavenbegroting" in plaats van "uitgavenbedrag".

Artikelen 39 tot 47.

Deze bepalingen regelen de affectatie van de overschotten van de af te schaffen fondsen, hetzij naar de omgevormde fondsen (artikel 39), hetzij naar de algemene middelen (artikel 40), hetzij naar de ARG0 (artikelen 41 en 42), hetzij naar specifieke basisallocaties (artikelen 43 tot 45), hetzij naar verschillende bestemmingen (artikel 46), hetzij naar thesaurierekeningen (artikel 47). Zij zijn van louter budgettaire aard.

Artikel 48.

Men schrijve :

.../...

"De bepalingen van deze titel treden in werking op 1 januari 1991".

Er is immers geen bezwaar tegen dat de "afwijkende bepalingen" (zie bijvoorbeeld artikel 1, § 5, waarin uitdrukkelijk wordt vermeld "vanaf 1 januari 1992") ook op 1 januari 1991 in werking treden.

De bepalingen moeten trouwens, om in overeenstemming te zijn met de artikelen 1, 5 en 16 van de wet van 28 juni 1989, op die datum uitwerking krijgen.

TITEL II. - ANDERE BEPALINGEN.

Hoofdstuk I. - Financiën.

De bepalingen van afdeling 1 - Thesaurie - strekken ertoe, met betrekking tot het beheer van de Vlaamse Thesaurie, nadere regelen op het stuk van kasbeheer, korte- termijn-beleggingen, leningen en de verhouding tussen de rekenplichtigen en de kassier van de Vlaamse Gemeenschap en van het Vlaamse Gewest vast te stellen.

Met betrekking tot die bepalingen moet worden gewezen op het bepaalde in artikel 52 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten naar luid waarvan de Gemeenschappen en de Gewesten hun eigen thesaurie organiseren volgens modaliteiten bepaald bij een in Ministerraad overlegd besluit, na akkoord van de Executieven, welke modaliteiten zijn vastgelegd bij koninklijk besluit van 6 augustus 1990 houdende

bepaling van de modaliteiten van de organisatie van de thesaurie van de Gemeenschappen, van de Gewesten en van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.

Voor zover de Raad van State binnen de hem gelaten tijd heeft kunnen nagaan, lijkt er geen tegenstrijdigheid te bestaan tussen de bepalingen van het ontwerp en die van voornoemd besluit.

Artikel 50.

Luidens dit artikel kunnen rekenplichtigen aan de financiële instelling, die als kassier van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest optreedt, betalingsopdrachten geven "door middel van elektronische handtekeningen of via andere geautomatiseerde procédés".

Het ware juridisch accurater te schrijven : "door middel van in overleg met de financiële instelling vastgestelde legitiematietechnieken".

Artikel 51.

Gelet op de onder punt 3 geformuleerde algemene opmerking, wordt voorgesteld de redactie van het eerste lid aan te passen als volgt :

"... te beleggen en daartoe beleggingsrekeningen op termijn te openen ...".

In het tweede lid wordt gesteld dat de rekenplichtige van de termijnverrichtingen rekening aflegt aan het Rekenhof.

Die bepaling herneemt, op onvolledige wijze, de bepaling van artikel 67 van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wet op de rijkscomptabiliteit, die luidt als volgt :

"Elke rekenplichtige legt, door toedoen van de Minister van Financiën, rekening af aan het Rekenhof van de verrichtingen die hij gedaan heeft in de loop van het jaar waarvoor de rekening opgemaakt wordt.

De rekeningen dienen aan het Rekenhof overgelegd vo, 'o, 'r 1 maart van het jaar na dat waarvoor ze opgemaakt worden, onverminderd de termijnen vastgelegd voor de bij tekort, bij mutatie of bij het neerleggen van de rekenplichtige functies af te leggen rekeningen".

Overeenkomstig artikel 71, § 1, van de bijzondere financieringswet van 16 januari 1989 blijven de vigerende bepalingen inzake de rijkscomptabiliteit van overeenkomstige toepassing zolang de wet, die de algemene bepalingen vaststelt welke van toepassing zijn op de begroting en de boekhouding van de Gemeenschappen en de Gewesten, niet in werking is getreden.

Daaruit volgt dat, met betrekking tot de verplichtingen van de rekenplichtigen, artikel 67 van de wet van 28 juni 1963 volledig en onverkort van overeenkomstige toepassing is.

Volgens de rechtspraak van het Arbitragehof komt het de decreetgever zelfs niet toe bepalingen van de nationale wetgeving over te nemen, ongeacht of hij ervan afwijkt, ze

.../...

bevestigt of ze al dan niet toepasselijk verklaart (arrest nr. 44 van 23 december 1987, overweging B15).

De bepaling van het tweede lid dient dan ook geschrapt te worden, hoogstens beperkt te worden - wanneer zulks de bedoeling is - tot de bepaling dat er voor de beoogde verrichtingen een ambt van rekenplichtige wordt ingesteld.

Die opmerking geldt ook voor artikel 54, tweede zin, van het ontwerp.

Artikel 52.

Men passe het artikel aan als volgt :

"De Vlaamse Executieve wordt ertoe gemachtigd rekeningen voor ...".

Artikel 53.

Gelet op de toelichting bij dit artikel en de onder punt 3 geformuleerde algemene opmerking, kan worden overwogen het eerste lid van het artikel aan te passen als volgt :

"De interessen op de tegoeden van de rekeningen van de Vlaamse Gemeenschap en van het Vlaamse Gewest worden door de financiële instelling, die de rekeningen bijhoudt, op de vervaldag gestort op een daartoe aan te wijzen rekening. Zij worden als ontvangsten geboekt op de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap".

.../...

+

In het tweede lid vervange men de woorden "De termijnrekeningen leningen ..." door "De rekeningen "leningen" ...".

De bepaling, vervat in de laatste zin van het artikel, betreft de interne organisatie van de wijze waarop de Vlaamse Executieve haar rekeningen bijhoudt. Het ware dan ook beter te schrijven :

"De verschuldigde interesten worden aangerekend op een daartoe aangewezen rekening".

Artikel 54.

Een lening is altijd op termijn. Dus mogen in de tekst de woorden "op termijn" achterwege blijven.

Artikel 56.

In fine van het tweede lid schrijve men : "... kunnen worden geautomatiseerd".

.../...

Artikel 57.

Voorgesteld wordt die bepaling te redigeren als volgt :

"Artikel 57.-

De Vlaamse Executieve bepaalt de voorwaarden waaronder aan de verschillende categorieën van rekenplichtigen vergoedingen kunnen worden toegekend".

Artikel 58.

Men leze : "... Gewest worden als vaste uitgaven beschouwd".

Artikel 59.

Men vervange het woord "postrekeningen" door "postcheckrekeningen".

Afdeling 2 - Fiscale bepalingen.

Algemene opmerking.

Alleen reeds om redenen van wetgevingstechniek dienen gemeenschaps- en gewestelijke wetgevers er zich zoveel mogelijk van te onthouden formele wijzigingen aan te brengen in nationale wetten, des te meer wanneer het - zoals in de hier besproken afdeling - wetten betreft die een aangelegenheid regelen welke in hoofdzaak nationaal gebleven is.

De in deze afdeling opgenomen voorschriften dienen derhalve als autonome bepalingen te worden geconcipieerd, waarbij bijvoorbeeld de volgende formulering kan worden gehanteerd :

"Art. In afwijking van artikel ... van het Wetboek van ... gelden voor het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

1E (de betrokken belasting) is vastgesteld op ...;

2E ...

...".

Artikel 61.

In de inleidende zin schrijve men : "(In afwijking van) artikel 159 van het Wetboek ..., gewijzigd bij de wet van 19 juli 1979, (gelden) ...".

In de onder 3 (lees : 3E) opgenomen bepaling schrijve men "vastgesteld op 1,6 %" in plaats van "tot 1,6 % verminderd", daar het niet om een vermindering doch om de vaststelling van een percentage gaat.

.../...

Artikel 62.

De met artikel 61 beoogde verdubbeling van de aanslagvoeten van de onroerende voorheffing zou tot gevolg hebben dat, indien de provincies en de gemeenten het aantal opcentiemen dat ze op de onroerende voorheffing heffen ongewijzigd zouden laten, de opbrengst van die opcentiemen automatisch eveneens zou verdubbelen.

Om dat te vermijden bepaalt artikel 62 van het ontwerp dat voor iedere provincie of gemeente van het Vlaamse Gewest deze verdubbeling geen verhoging of vermindering van de opbrengst van de opcentiemen tot gevolg mag hebben. Deze laatste bepaling komt er bijgevolg op neer dat de gemeenten en de provincies in feite verplicht worden het bedrag van hun opcentiemen aan te passen.

Volgens de rechtspraak van het Arbitragehof (4) is evenwel noch aan de Gewesten, noch aan de Gemeenschappen enige normatieve bevoegdheid toegekend inzake de fiscaliteit van de provincies en de gemeenten. Hieruit volgt dat het Gewest de provincies en de gemeenten niet kan verplichten het tarief van hun opcentiemen in een bepaalde zin te wijzigen. Daarenboven is het betwistbaar - in het licht van voorgaande - of bij decreet aan de provincies en de gemeenten de verplichting kan worden

(4)Zie R.v.St., advies afdeling wetgeving, van 20 april 1990, L. 19.808/8 over een voorontwerp van decreet tot oprichting van de Vlaamse Vervoermaatschappij met verwijzing naar Arbitragehof arresten nrs. 47 van 25 februari 1988 en 56 en 57 van 2 juni 1988 en rechtsleer.

opgelegd in hun respectieve belastingreglementen zekere vermeldingen op te nemen.

Er wordt evenwel aangenomen dat het krachtens artikel 111 van de Grondwet voor de Staat, voor de Gemeenschappen en voor de Gewesten geldende annaliteitsbeginsel, ook van toepassing is op de provincies en op de gemeenten krachtens respectievelijk artikel 66 van de provinciewet en de artikelen 134 en 139bis van de gemeentewet (lees thans : artikelen 259, 240 en 241 van de nieuwe gemeentewet)(5). Dientengevolge moeten de provincies en de gemeenten elk jaar opnieuw, bij het opmaken van hun begroting, aangeven welke belastingen zij tijdens het komende jaar zullen heffen (6). Bovendien kan het Gewest op die beslissingen een controle uitoefenen in het raam van zijn bevoegdheden inzake administratief toezicht.

Artikel 63.

Rekening houdend met de hiervoren gemaakte algemene opmerking, stelle men artikel 63 als volgt :

(5)Y. DELACROIX, "Les taxes communales", nrs. 89-92; P. WIGNY, "Droit constitutionnel", nr. 636; A. ALEN en B. SEUTIN, "De fiscale bevoegdheden van de Gemeenschappen en de Gewesten", T.B.W., 1989, speciaal nr., p. 82, voetnoot 73.

(6)Y. DELACROIX, op. cit., nr. 92; Antwerpen, 24 oktober 1983, R.W., 1983-1984, kol. 1225-1227; R.v.St., arrest SAUTELET, nr. 14.503, van 4 februari 1971.

"In afwijking van de artikelen 80, § 1, en 81, 2E, van het Wetboek van ..., respectievelijk gewijzigd bij het koninklijk besluit van 22 augustus 1980 en bij het koninklijk besluit nr. 14 van 18 april 1967 en het voornoemde koninklijk besluit van 22 augustus 1980, gelden voor het Vlaamse Gewest de volgende bepalingen :

1EHet bedrag van de belasting wordt vastgesteld als volgt :

2EArtikel 81 , 2E, wordt opgeheven".

Hoofdstuk II. - Leefmilieu.

Afdeling 1 - Vaste afvalstoffen.

Artikel 66.

Inleidende zin.

Men stelle deze zin beter als volgt :

"In artikel 47 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1989, worden de volgende wijzigingen aangebracht :".

Nieuw artikel 47, § 2, 4E.

De zinsnede "voor zover het storten of de verbranding van afval aldaar niet aan een gewestelijke milieuhef-

.../...

ing is onderworpen" is, gelet op het bepaalde in de daaropvolgende volzin, onlogisch. Zij is bovendien overbodig.

Nieuw artikel 47, § 7.

Deze bepaling voorziet in het invoeren van een milieuheffing op de levering van spuitbussen, koelkasten en materialen, die fluorkoolwaterstoffen bevatten (paragraaf 7, 1E) en dit ten laste van de verdelers die de handelaars in het Vlaamse Gewest bevoorraden ter verkoop aan de consument en aan bedrijven (enkel wat voornoemde materialen betreft) (paragraaf 7, 3E). De milieuheffing zal verschuldigd zijn op basis en op datum van de facturatie aan de handelaars, consumenten en bedrijven (paragraaf 7, 4E).

Deze milieuheffing of produktheffing komt in sterke mate overeen met de overdrachttaks die bij de wet van 28 augustus 1921 werd ingevoerd. Deze taks - welke een omzetbelasting was - belastte elke overdracht onder levenden ten bezwarende titel, van lichamelijke roerende goederen waarvan de levering in België plaatsgreep (7). Bij het invoeren van de B.T.W. als gemeenschappelijke omzetbelasting in de Lid-Staten van de E.E.G. - in België op 1 januari 1971 - werd onder meer deze omzetbelasting uit het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taksen geschrapt (1).

(7)A. TIBERGHIE, "Inleiding tot het Belgisch fiscaal recht", Antwerpen, Kluwer 1986, pp. 219-220.

Artikel 11 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten bepaalt uitdrukkelijk dat, met uitzondering van de in die wet bepaalde gevallen, de Gemeenschappen en de Gewesten niet gemachtigd zijn belastingen te heffen op de materies die het voorwerp uitmaken van een in die wet be-doelde belasting, en evenmin op deze laatstbedoelde belastingen opcentiemen kunnen heffen of kortingen kunnen toestaan, tenzij op het registratierecht op overdrachten ten bezwarende titel van onroerende goederen en op de personenbelasting. Hiermee wordt aan de Gemeenschappen en de Gewesten uitdrukkelijk verbod opgelegd een met de in de bijzondere financieringswet bedoelde belastingen (bijvoorbeeld de B.T.W.) samenlopend of parallel belastingstelsel op te bouwen.

Bij de bespreking in de Senaatscommissie werd erop gewezen dat het invoeren van een belasting op de omzet is uitgesloten, omdat het belastingen van het omzetcijfer neerkomt op het belastingen van de toegevoegde waarde, waarop reeds een nationale belasting wordt geheven en volgens een Europese richtlijn op de omzet geen andere belasting mag worden geheven dan de B.T.W. (Gedr. St., Senaat, 1988-1989, nr. 562-2, p. 137).

Het ontworpen artikel 47, § 7, dient derhalve uit het ontwerp te worden weggelaten.

Nieuw artikel 47, § 8.

.../...

Deze bepaling machtigt de gemeenten om een beroep te doen op de medewerking van de OVAM voor de inning van opcentiemen, voor zover deze maximaal 20 opcentiemen bedragen.

Volgens de memorie van toelichting wenst men also de gemeenten de mogelijkheid te bieden opcentiemen te heffen op de geïnde milieuheffing.

Zoals reeds werd opgemerkt bij de bespreking van artikel 62, beschikken de Gewesten niet over enige normatieve bevoegdheid met betrekking tot de fiscaliteit van de provincies en de gemeenten, inzonderheid niet over de bevoegdheid om terzake aan de provincies en de gemeenten beperkingen op te leggen. In feite komt de hier besproken bepaling neer op een omzeiling van die verbodsbepaling (een indirecte beperking van de fiscale bevoegdheid), doordat enkel de gemeenten die slechts maximaal 20 opcentiemen op de geïnde milieuheffing zouden heffen op de medewerking van de OVAM een beroep zullen kunnen doen. Een dergelijke bepaling zou neerkomen op een beperking van de fiscale autonomie van de gemeenten en is derhalve strijdig met artikel 110, § 4, van de Grondwet.

Artikel 67.

Liever dan deze bepaling als een autonoom voorschrift te formuleren, zou men ze beter in het decreet van 2 juli 1981 invoegen.

De toevoeging in fine van het tweede lid van de woorden "zoals laatst gewijzigd" zou erop wijzen dat de be-doelde recyclagematerialen enkel van de milieuheffing zijn

.../...

vrijgesteld zoals deze heffing op dit ogenblik is geregeld, met andere woorden zonder dat zal mogen worden rekening gehouden met eventuele latere wijzigingen van die regeling. Indien zulks niet de bedoeling mocht zijn, dienen de woorden "zoals laatst gewijzigd" te vervallen.

Afdeling 2 - Bescherming van de oppervlaktewateren
tegen verontreiniging.

Artikel 68.

Dit artikel zal door de Vlaamse Raad slechts kunnen worden aangenomen in de vorm waarin het is geredigeerd nadat het decreet inzake het bestuurlijk beleid door de Vlaamse Raad zal zijn aangenomen en door de Vlaamse Executieve zal zijn bekrachtigd en op voorwaarde dat beide regelingen dan nog altijd goed bij elkaar aansluiten wat betreft de in hoofdstuk III, afdeling 3, van de wet van 26 maart 1971 op te heffen bepalingen en de nummering van de in die afdeling in te voegen nieuwe artikelen.

De voornoemde technische moeilijkheden, het ongewoon groot aantal in de wet van 26 maart 1971 in te voegen specifieke bepalingen voor het Vlaamse Gewest en de dientengevolge te gebruiken ongewone nummering, tonen nog meer dan in andere gevallen de noodzaak aan om terzake een volledig autonome - m.a.w. volledig buiten de nationale wetgeving staande - decretale regeling uit te werken.

In ieder geval dient het abnormaal lange artikel 32duodecies over verschillende artikelen te worden verdeeld : paragraaf 3, paragraaf 4 en de paragrafen 5 en 6

zouden bijvoorbeeld in drie afzonderlijke artikelen kunnen worden opgenomen.

Nieuw artikel 32undecies.

De gemachtigde van de Executieve heeft bevestigd dat, teneinde een gedeeltelijke overlapping van 2E en 3E van paragraaf 1 te voorkomen, men in paragraaf 1, 2E, dient te schrijven "andere dan deze bedoeld in 1E en 3E".

De bepalingen van de paragrafen 3 en 4 zouden duidelijkheidshalve beter als tweede en derde lid in paragraaf 2 worden opgenomen.

Ter wille van de eenheid in de terminologie hanteren in paragraaf 4 eveneens de term "woonruimte" in plaats van de termen "woning" en "woongelegenheid".

Nieuw artikel 32duodecies.

In dit artikel is op verschillende plaatsen sprake van "bijlage 1 bij onderhavig (lees : dit) decreet" en "bijlage 2 bij onderhavig (lees : dit) decreet". Die bijlagen die bij het ontwerp lijken te horen waarover thans om advies wordt verzocht, werden niet bij de aan de Raad van State toegezonden teksten gevoegd. De toevoeging "bij onderhavig (lees : dit) decreet" is overigens verkeerd, daar de hier aan de orde zijnde teksten bestemd zijn om in de wet van 26 maart 1971 te worden ingevoegd. Bovendien zou het ontwerp moeten worden aangevuld

.../...

met een artikel waarbij de bedoelde bijlagen formeel als bijlage bij de wet van 26 maart 1971 worden gevoegd.

De gemachtigde heeft bevestigd dat, waar in paragraaf 2, 2E, de symbolen worden toegelicht die voorkomen in de in die bepaling opgenomen formules, men "BOD" dient te lezen in plaats van "BOD₅".

Door de gemachtigde werd toegegeven dat het overdreven zou zijn dat de in paragraaf 6 bedoelde beslissing zou kunnen worden getroffen zonder dat de betrokken heffingsplichtige tegen die beslissing bij een hogere overheid in beroep zou kunnen komen. Het ontwerp zal in een dergelijke mogelijkheid moeten voorzien.

Nieuw artikel 32quinquiesdecies.

De paragrafen 3 en 7 van dit artikel - die overigens mekaar ten dele overlappen - machtigen de Vlaamse Executieve om nadere regels vast te stellen met betrekking tot de inning en de vordering van de door artikel 32undecies ingevoerde heffing (paragrafen 3 en 7), alsook met betrekking tot de vestiging van die heffing en de controle op de naleving van de verplichtingen inzake die heffing (paragraaf 3).

Gelet op de korte termijn die hem voor het geven van dit advies werd toegemeten, heeft de Raad van State niet kunnen nagaan of de hiervoren vermelde delegaties niet te ruim werden opgevat en dient hij zich te beperken tot een verwijzing naar hetgeen in verband met soortgelijke delegaties werd uiteengezet, respectievelijk in het advies L. 18.188/8 van

.../...

14 juni 1989 over een voorontwerp van decreet betreffende de maatregelen inzake het gebruik van dierlijke mest en de afvoer van mestoverschotten (punt 2.3.3.) en in het advies L. 19.371/1/8 van 5 en 6 oktober 1989 over een voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap (St. Vl. R., 265 (1989-1990), nr. 1, pp. 27-28, punt 2.2.).

Nieuw artikel 32septiesdecies.

Paragraaf 1 van dit artikel voorziet in de mogelijkheid om administratieve geldboeten op te leggen. Met betrekking tot die regeling kan worden verwezen naar de opmerking die de Raad van State in zijn eerderevermeld advies L. 19.371/8 heeft gemaakt met betrekking tot een analoge bepaling van het ontwerp van decreet waarop dat advies betrekking had (St. Vl. R., 265 (1989-1990), nr. 1, p. 28, punt 2.3.).

Paragraaf 5 voorziet in de mogelijkheid voor de heffingplichtige om bij de rechtbank van eerste aanleg verzet aan te tekenen tegen het dwangbevel en in de mogelijkheid voor de met de invordering belaste ambtenaar om een procedure in kort geding in te leiden teneinde de heffingplichtige te doen veroordelen tot betaling van een provisie op het bij het dwangbevel gevorderde bedrag. Wat die regeling betreft, welke grotendeels overeenstemt met het bepaalde in artikel 47decies, §§ 2 en 4, van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, kan worden verwezen naar de opmerkingen van de afdeling wetgeving over die laatste bepaling in het hiervoren vermelde advies L. 19.371/1/8 (St. Vl. R., 265 (1989-1990), nr. 1, pp. 27-28, punt 2.).

Nieuw artikel 32octiesdecies.

Ook met betrekking tot dit artikel waarbij wordt voorzien in een algemeen voorrecht en in de mogelijkheid tot het vestigen van een wettelijke hypotheek op de goederen van de heffingplichtigen, kan worden verwezen naar de opmerking die in het meervermelde advies L. 19.371/8 (pp. 10-11) werd gemaakt over de analoge bepaling van artikel 47undecies van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen (St. Vl. R., 265 (1989-1990), nr. 1, p. 29, punt 2.4.).

Artikel 69.

De in dit artikel opgenomen bepaling wordt terecht niet in de wet van 26 maart 1971 ingevoegd, daar zij slechts voor het jaar 1990 geldt, met andere woorden een tijdelijk karakter heeft.

Zij staat echter even los van het decreet van 20 december 1989, zodat er ook geen reden is om ze in dat decreet in te voegen maar het de voorkeur verdient ze als een autonome bepaling te formuleren.

Welke van beide oplossingen ook gekozen wordt, de bepaling zal in ieder geval als volgt moeten worden gepreciseerd :

"In afwijking van artikel 32quaterdecies, 2, a, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, zoals die bepaling werd

.../...

ingevoegd bij het decreet van 20 december 1989, wordt de in dat artikel 32quaterdecies bedoelde heffing ...".

De gemachtigde heeft verklaard dat het aantal dagen bedoeld in de formule die in paragraaf 1, eerste lid, voorkomt zal moeten worden bewezen door een attest van de diergeneeskundige inspectie, terwijl het, met het oog op de toepassing van paragraaf 1, tweede lid, te leveren bewijs zaak zal zijn van de bevoegde ambtenaar van de Vlaamse Gemeenschap.

Het verdient aanbeveling die twee preciseringen in het ontwerp op te nemen.

Artikel 70.

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 12 oktober 1988 werd opgeheven bij besluit van de Vlaamse Executieve van 16 mei 1990; het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 december 1983 werd reeds niet minder dan tweemaal opgeheven, namelijk bij besluiten van de Vlaamse Executieve respectievelijk van 12 oktober 1988 en van 16 mei 1990; het ministerieel besluit van 15 februari 1974 ten slotte werd eveneens reeds tweemaal opgeheven, namelijk bij besluiten van de Vlaamse Executieve respectievelijk van 21 december 1983 en van 16 mei 1990.

Het 2E en het 3E van artikel 70 dienen derhalve te worden geschrapt.

Afdeling 3 - Milieuvergunningen.Artikel 72.

Het in het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning in te voegen artikel 19bis stelt een zogenaamde "dossierts" in, onder meer ten laste van degene die een beroep instelt tegen het verlenen of het weigeren van een milieuvergunning. Er is een zeer groot verschil tussen de bedragen van die taks, naargelang het beroep wordt ingesteld door de aanvrager van de vergunning (20.000 F.) of door een derde (250 F.).

Zonder te stellen dat het bedrag niet zou mogen variëren naargelang de hoedanigheid van degene die het beroep instelt, vraagt de Raad van State zich toch af of zulk verschil wel te rijmen valt met het gelijkheidsbeginsel neergelegd in de artikelen 6 en 6bis van de Grondwet en met het beginsel van de gelijkheid van de burgers voor de belastingwet, neergelegd in artikel 112, eerste lid, van de Grondwet. Dat geldt des te meer daar de dossierts wordt ingesteld als bijdrage in de kosten van het onderzoek door de administratie van het beroep en dat die kosten op het eerste gezicht niet verschillen naargelang dat onderzoek op initiatief van de aanvrager van de vergunning dan wel van een derde moet plaatshebben.

Tenslotte is het niet aangewezen een bovenmatig hoge drempel te stellen tegenover degene die van het hem door het decreet verleende recht van beroep gebruik maakt.

.../...

Het artikel zou ook nog moeten worden aangevuld met een bepaling luidens welke aan de beroeper die voldoening verkrijgt, de betreffende dossiertaks wordt terugbetaald. De inwilliging van het beroep betekent immers dat het bestuur in eerste aanleg een onterechte beslissing genomen heeft.

Afdeling 5 - Wetenschappelijke instellingen.

Artikel 74.

1. Het artikel is gesteld in een slordige taal en stijl. Die opmerking moet ook worden gemaakt ten aanzien van artikel 75. Binnen de tijdsruimte welke aan de Raad van State wordt toegemeten, is het hem echter niet mogelijk hierop dieper in te gaan. In ieder geval zal de tekst van de artikelen 74 en 75 grondig moeten worden omgewerkt.

2. Onder de gelding van de wet van 29 april 1929 hadden het Handelskantoor en de Drogerij van boszaden van de Staat financiële zelfstandigheid. De Rijksstations voor landbouwkundig onderzoek, hunnerzijds, hadden, krachtens de wet van 2 juli 1927, een vermogen waaraan rechtspersoonlijkheid was verleend. De betreffende overheidsdiensten zelf vormden echter geen aparte, van de Staat afgescheiden instellingen met rechtspersoonlijkheid.

.../...

Uit de tekst van het ontworpen artikel 74 kan echter worden afgeleid dat het nu de bedoeling is de betreffende instellingen, in zoverre zij aan het Vlaamse Gewest zullen worden overgedragen (8), rechtspersoonlijkheid te verlenen : zie immers paragraaf 1, waarin "de bevoegdheden, de personeelsleden ... samenhangend met het vermogen van de rechtspersoonlijkheid ... worden toegewezen aan een rechtspersoon ...", of paragrafen 3 en 4, luidens welke "de rechtspersoonlijkheid I.B.W." onder meer bevoegdheden en opdrachten overneemt en personeel tewerkstelt.

Het is bijgevolg aangewezen zoveel mogelijk de terminologie van de wet van 26 juni 1990 betreffende sommige openbare instellingen of instellingen van openbaar nut en andere overheidsdiensten te volgen en, analoog met artikel 20, § 2, van die wet, in paragraaf 1 van het ontworpen artikel 74 te schrijven dat de personeelsleden, goederen, rechten en verplichtingen die samenhangen met de vermogens opgericht in

(8) In dat verband moet worden opgemerkt dat krachtens de artikelen 19 en volgende van de wet van 26 juni 1990 betreffende sommige openbare instellingen of instellingen van openbaar nut en andere overheidsdiensten, de betreffende diensten en patrimonía zullen worden afgeschaft en hun goederen, rechten en verplichtingen, alsook hun personeel, zullen worden overgedragen aan de Gewesten. Tot de eigenlijke ontbinding moet echter nog worden beslist bij koninklijk besluit. Het ontwerp gebruikt dus verkeerdelijk de woorden "zijn overgedragen", "worden afgeschaft", enz.

rechtspersoonlijkheid van de betreffende Rijksstations, in zoverre die aan het Vlaamse Gewest zullen

worden overgedragen, toegewezen worden aan de instelling bedoeld in paragraaf 2. Die paragraaf 2 kan dan worden geformuleerd als volgt :

"De in § 1 bedoelde instelling, welke de rechtspersoonlijkheid bezit, wordt opgericht onder de benaming "Instituut voor bosbouw en wildbeheer", afgekort I.B.W.".

Men gebruike verder in de tekst dan gewoon de termen "I.B.W." of "instelling" en niet de verkeerde term "rechtspersoonlijkheid", die geen instelling kan aanwijzen.

3. Luidens artikel 9 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij de wet van 8 augustus 1988, kunnen onder meer de Gewesten, in de aangelegenheden die tot hun bevoegdheid behoren, eigen instellingen oprichten.

Dat dient te gebeuren bij decreet en zulk decreet kan in voorkomend geval de rechtspersoonlijkheid toekennen aan die eigen instellingen.

Uit voormelde paraconstitutionele bepaling volgt ook dat zodanig decreet de oprichting, samenstelling, bevoegdheid, werking en het toezicht met betrekking tot zulke instelling regelt.

.../...

Het bepaalde in het ontworpen artikel 74 volstaat niet om te voldoen aan voormeld artikel 9 van de bijzondere wet. Bovendien moet het bepaalde in paragraaf 5 van het ontworpen artikel 74 zelfs in strijd worden geacht met de bijzondere wet : de erin bepaalde delegatie is veel te ruim.

4. In paragraaf 2, 2E, schrijve men :

"... wet van 27 juni 1930 waarbij de rechtspersoonlijkheid verleend wordt aan de wetenschappelijke en kunstinrichtingen welke van het Ministerie van Kunsten en Wetenschappen afhangen ... de wet van 12 juli 1931 betreffende de uitbreiding tot alle rechtspersonen van het voordeel van de voorlopige aanvaarding van bij akten gedane schenkingen onder de levenden;".

Die opmerking geldt ook ten aanzien van artikel 75, § 2, 2E.

5. Het bepaalde in paragraaf 3, eerste lid, maakt dubbel gebruik uit met paragraaf 1.

Artikel 75.

1. Blijkens de memorie van toelichting is het de bedoeling aan het hele Instituut voor natuurbehoud rechtspersoonlijkheid te verlenen, dus niet alleen aan zijn vermogen.

Dat instituut werd reeds ingesteld en georganiseerd bij besluit van 17 juli 1983 van de Vlaamse Executieve.

.../...

Ten aanzien van het ontworpen artikel 75 moeten dan ook, mutatis mutandis, dezelfde opmerkingen worden gemaakt als die geformuleerd onder punt 2 bij artikel 74 : uit de tekst moet ondubbelzinnig blijken dat de hele instelling rechtspersoonlijkheid krijgt en niet alleen haar vermogen.

Aansluitend hierbij dient ook de bij artikel 74 onder punt 3 gemaakte opmerking herhaald te worden.

Men zie eveneens de onder punten 1 en 4 bij artikel 74 gemaakte opmerkingen.

Hoofdstuk III. - Huisvesting.

Artikel 77.

1. De overeenkomst van 4 mei 1987, welke bij het ontworpen artikel 77 namens het Vlaamse Gewest zal worden bekrachtigd, werd, wat de Staat betreft, reeds bekrachtigd bij het koninklijk besluit nr. 518 van 31 maart 1987 en artikel 342 van de programmawet van 22 december 1989.

In zijn advies bij het voormelde koninklijk besluit nr. 518 (Belgisch Staatsblad 16 april 1987) heeft de Raad van State het volgende opgemerkt :

"Aangezien de Staat en de Gewesten met het voormelde protocol uiting geven aan hun voornemen om samen te werken teneinde met hun bijdragen de schuldenlast van de Nationale Maatschappij voor de huisvesting en van de Nationale Landmaatschappij weg te werken, zou dit doel

.../...

evenwel kunnen worden bereikt door, bij overeenkomst, een instelling op te richten die gemeenschappelijk zou worden beheerd door de partijen bij die overeenkomst en die over de in artikel 8 van het ontworpen besluit bepaalde middelen zou beschikken. Het zou volstaan de tekst van het protocol met de tekst van het ontworpen besluit aan te vullen.

Toch zou het volstrekt noodzakelijk zijn dat het orgaan dat voor ieder van de door de overeenkomst verbonden overheidslichamen wetgever is, aan deze overeenkomst zijn goedkeuring hecht en aan de instelling, die daaruit zou zijn ontstaan, rechtspersoonlijkheid verleent. Wat de Staat betreft, zou de goedkeuring van de overeenkomst en de toekenning van rechtspersoonlijkheid eventueel kunnen worden geregeld bij een bijzondere-machtenbesluit. Toch zou een optreden van de wetgevende macht in dezen meer zekerheid bieden".

Het ware aangewezen het ontworpen artikel aan te vullen met een bepaling waardoor de Vlaamse Raad, zijnerzijds, de rechtspersoonlijkheid verleent aan het door genoemde overeenkomst opgerichte Amortisatiefonds.

2. Het ware eveneens aangewezen de datum te bepalen waarop de bekrachtiging uitwerking heeft.

3. Het eerste lid worde als volgt geredigeerd :

"De overeenkomst van 4 mei 1987 alsmede het aanhangsel van 28 september 1989 ervan, gesloten tussen de Regering en de Vlaamse Executieve, de Waalse Gewestexecutieve en de Executieve van het Brusselse Gewest betreffende ...".

.../...

Hoofdstuk IV. - Watervang.Artikel 79.

1. De ontworpen bepalingen van hoofdstuk IV beogen een decretale onderbouw te verschaffen aan een vergunningsstelsel voor het opvangen van water uit waterwegen.

Het ontwerp gebruikt hiervoor de benaming "water-vang", zonder dat in de tekst nader wordt omschreven wat hieronder moet worden verstaan.

De wet van 8 mei 1888 nopens de private veren en bepalingen voorschrijvende om de vrije loop der bevaarbare en vlotbare rivieren en kanalen te verzekeren, waarvan alleen de Franse tekst authentiek is (9), bepaalt in haar artikel 2 onder meer :

"... geen watertapping of geul tot het bespoelen van gronden zal in de bevaarbare of vlotbare rivieren, in de scheepvaartkanalen toebehorende aan de Staat, aan de

(9) Het opschrift ervan luidt in het Frans : "Loi portant abrogation de l'article 8 de la loi du 6 frimaire an VII concernant les passages d'eau particuliers et des articles 9, 10 et 12 de l'arrêté du 19 ventôse an VI, édictant des dispositions destinées à assurer le libre cours des rivières et canaux navigables ou flottables".

provinciën en aan de gemeenten of vergund aan bijzonderen, in de algemene kanalen bestemd tot bespoeling of droogmaken, evenmin als in die welke eigendom van provinciën of gemeenten zijn, aangebracht worden zonder voorafgaande en steeds herroepbare machtiging van de Minister van Landbouw, Nijverheid en Openbare Werken" (10).

Onduidelijk is of het in het huidig ontwerp gehanteerde begrip "watervang" overeenkomt met wat in de Nederlandse vertaling van de wet van 8 mei 1888 "watertapping" (in het Frans : "prise d'eau") wordt genoemd, met uitsluiting dus van de geulen tot het bespoelen van gronden (saignée pour l'irrigation des terres). Een zinsnede in de memorie van toelichting, luidens welke alleen het capteren door middel van pompen of hevels beoogd wordt, zou daarop kunnen wijzen.

Het ware bijgevolg wenselijk het begrip "watervang" in artikel 79 te definiëren.

(10) In de authentieke Franse tekst luidt dat :

"... aucun détournement, aucune prise d'eau ou saignée pour l'irrigation des terres ne sera pratiquée dans les rivières navigables ou flottables, dans les canaux de navigation appartenant à l'Etat, aux provinces et aux communes ou concédés à des particuliers, dans les canaux d'irrigation ou de dessèchement généraux et dans ceux qui sont la propriété des provinces et des communes, sans l'autorisation préalable et toujours révocable du Ministre de l'Agriculture, de l'Industrie et des Travaux publics".

.../...

2. Ook het begrip "scheepvaartwegen en hun aanhorigheden" zou moeten worden verduidelijkt.

In de memorie van toelichting wordt verwezen naar artikel 6, § 1, X, 2E, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zoals gewijzigd bij de wet van 8 augustus 1988.

De in die bepaling gebruikte bewoordingen zijn echter niet "scheepvaartwegen en hun aanhorigheden", maar "waterwegen en hun aanhorigheden". Over die laatste begrippen wordt in de memorie van toelichting bij het ontwerp dat de wet van 8 augustus 1988 zou worden (Gedr. St. Kamer, 516 (1988), nr. 1, pp. 13-18) het volgende gezegd :

"Het concept waterweg omvat de waterlopen en de kanalen en alles wat nodig is voor het beheer en de exploitatie ervan (dus ook bijvoorbeeld het baggeren).

Een waterloop kan gekanaliseerd en genormaliseerd worden om hem bevaarbaar te maken voor de scheepvaart.

De kanalen zijn waterwegen die gegraven werden voor de scheepvaart, voor de handel en de nijverheid; tevens worden de niet bevaarbare kanalen, bijvoorbeeld het afleidingskanaal der Leie van Balgerhoeke naar Heist en het Leopoldskanaal, die nu beheerd worden door het Bestuur der waterwegen, bedoeld.

De waterweg zelf bestaat uit de bedding, de oever en het water, maar is bezet met of verbonden aan tal van aanhorigheden die rechtstreeks of onrechtstreeks in verband staan met zijn functie van waterloop en/of scheepvaartweg.

.../...

De aanhorigheden van een waterweg zijn deze elementen, die de waterweg in stand houden en bijdragen tot de waterhuishouding, de voorziening van (industrieel) water en al wat nodig is voor de scheepvaart. De constructies die nodig zijn voor de instandhouding, het gebruik, de scheepvaart en de exploitatie zijn onder meer :

- sluizen, liften, hellende vlakken, stuwen, pompstations, spaar- en overloopbekkens;
- bedieningsposten, sluiswachterswoningen, bijhorende gebouwen en magazijnen alsmede dienstvaartuigen;
- de oevers of dijken en eventuele grachten achter een dijktaalud;
- voet- en jaagpaden, loopbruggen, vaste en beweegbare bruggen;
- meerpalen, geleide inrichtingen, signalisatie;
- aanlegplaatsen, dokken, laad- en losvoorzieningen, aanlegbolders en kaaimuren;
- meetinstallaties voor waterpeil, debiet, stroomsnelheid en waterkwaliteit.

Verder worden ook als aanhorigheden beschouwd wateroppervlakten, die rechtstreeks in verbinding staan met de "hoofdwaterweg" en speciaal gebouwd voor de scheepvaart of de industrie, insteeddokken en vluchthavens.

Ook de oude kanaalarmen die niet meer gebruikt worden als gevolg van rechtgetrokken of verbrede waterwegen worden als aanhorigheden beschouwd".

Men moet dus vaststellen dat de in het ontwerp gebruikte terminologie en die van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 elkaar niet volledig dekken. Inzonderheid

.../...

blijkt uit de hiervoren aangehaalde parlementaire voorbereiding dat niet alle "waterwegen" bevaarbaar zijn en dus als "scheepvaartwegen" gekwalificeerd kunnen worden.

Men zou bijvoorbeeld als criterium kanalen en "bevaarbare waterlopen" kunnen hanteren. Die laatste zijn, zoals a contrario blijkt uit artikel 1 van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen, de rivieren welke door de Regering als zodanig gerangschikt werden.

Hierbij dient de bemerking te worden gemaakt dat niet alle als dusdanig geklasseerde waterlopen ook effectief bevaarbaar zijn, ook al neemt de rechtspraak aan dat zulks wel het geval moet zijn (11). Verder kan de vraag rijzen of ook de havens niet onder de toepassing van de watervangvergunning moeten vallen. Dat lijkt immers niet het geval te zijn als men de indeling van artikel 80 onder ogen neemt (12). Nochtans ziet men niet goed in waarom de bedrijven die water tappen uit havendokken geen vergunning voor watervang zouden moeten aanvragen.

(11) Zie Cass. 19 december 1955, Pas. 1956, I, 382; R.v.St., Conf. belge des sociétés de pêcheurs à la ligne, nr. 6285, van 16 mei 1958.

(12) De memorie van toelichting vermeldt ook niet de stad Antwerpen als beheerder van een waterweg.

Er zou dus ofwel moeten worden verwezen naar de definitie van bevaarbare waterloop van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen, ofwel zou het begrip "waterweg" precies moeten worden gedefinieerd in artikel 79 van het ontwerp zelf, ofwel zou aan de Vlaamse Executieve kunnen worden overgelaten om de waterlopen en kanalen als "waterweg" te rangschikken, echter niet dan nadat het begrip "waterweg" voldoende werd omschreven. Die omschrijving en die bevoegdheidsdelegatie zouden dan beter in artikel 80 worden geformuleerd.

3. In plaats van "opgemaakt" schrijve men "afgegeven".

Artikel 80.

Er zou dienen te worden aangegeven wie de waterwegen indeelt - niet : onderverdeelt - in een der drie opgesomde categorieën. Die bevoegdheid kan aan de Vlaamse Executieve worden verleend, eventueel samen met de bevoegdheid een waterloop als "waterweg" te rangschikken.

Artikel 81.

Op grond van de toelichting verschaft door de gemachtigde van de Executieve, kunnen de woorden "aangeduid

.../...

door de Vlaamse Executieve" geschrapt worden. Elke waterweg heeft immers maar één beheerder.

Artikel 82.

1. Het in paragraaf 2 van deze bepaling opgenomen schema van tarifiering moet, volgens de verklaringen van de gemachtigde, cumulatief opgevat worden. Teneinde dat duidelijk te stellen, schrijve men :

"1.voor de schijf van minder dan 1.000.000 m³;

2. voor de schijf van 1.000.000 tot 9.999.999 m³ ..." enz.

2. Het laatste lid wordt beter ondergebracht in een afzonderlijke, derde paragraaf, teneinde te vermijden dat hij zou worden geïnterpreteerd als enkel betrekking hebbende op de captaties door drinkwaterbedelingsmaatschappijen.

Artikel 83.

De wet van 2 augustus 1971 moet met zijn juiste opschrift aangehaald worden als volgt :

"... houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale

.../...

zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld".

Artikel 84.

1. De in paragraaf 1, tweede lid, aan de Vlaamse Executieve verleende delegatie is te ruim en zou nader moeten worden omschreven. Onder meer zouden in het decreet zelf een aantal basisvoorwaarden moeten worden vastgelegd waaraan de metingssystemen moeten voldoen.

2. In paragraaf 3 van onderhavige bepaling wordt het principe van een administratieve geldboete ingeschreven.

Wat deze bepaling betreft moet worden verwezen naar de opmerkingen gemaakt met betrekking tot artikel 68 van huidig ontwerp (artikel 32septiesdecies van de in de wet van 26 maart 1971 in te voegen tekst).

In bijkomende orde moet ook nog worden opgemerkt dat nergens bepaald is door wie en volgens welke procedure deze geldboete geïnd zal worden. Men kan bezwaarlijk aannemen dat dit zou overgelaten worden aan de betrokken beheerders van de waterwegen, wier inkomsten in hoofdzaak afkomstig zijn en zullen zijn van de opgelegde belastingen.

.../...

Artikel 85.

Ten aanzien van deze bepaling moet dezelfde opmerking worden gemaakt als die geformuleerd onder punt 2 bij artikel 84.

Het woord "betekening" vervange men door "ingebrekestelling" (eventueel : bij ter post aangetekende brief).

Artikel 86.

In de laatste volzin van het eerste lid kunnen de woorden "De installatie en" vervallen, omwille van hetgeen gesteld wordt in het eerste lid van paragraaf 1 van het ontworpen artikel 84.

In het tweede lid zou moeten worden aangegeven wie de beëdigd deskundige aanwijst en volgens welke regelen.

In het derde lid schrijve men : "... tarieven vermeld in artikel 82, § 2, ...".

Artikel 87.

Indien met "watervang" in artikel 79 van het ontwerp hetzelfde wordt bedoeld als de woorden "prise d'eau" (in het Nederlands : "watertapping") in artikel 2 van de wet

.../...

van 8 mei 1888 (cf. de eerste opmerking bij artikel 79 van het ontwerp), dan is het verkieslijk alleen die laatste woorden in voormelde bepaling van de wet van 8 mei 1888 op te heffen.

Bovendien moet de opheffing beperkt blijven tot het Vlaamse Gewest.

Artikel 87 zou dan als volgt kunnen worden geformuleerd :

"In artikel 2 van de wet van 8 mei 1888 betreffende de private veren en houdende bepalingen om de vrije doorgang van bevaarbare en vlotbare rivieren en kanalen te verzekeren, worden, wat het Vlaamse Gewest betreft, de woorden "prise d'eau" (watertapping) opgeheven".

Hoofdstuk V. - Provinciefonds.

Artikel 89.

Aangezien de wet van 17 maart 1965 betreffende het Fonds der provinciën met ingang van 1 januari 1990 werd opgeheven bij artikel 301 van de programmawet van 22 december 1989, schrijve men artikel 89 beter als volgt :

"De dotatie van het Fonds der provinciën wordt voor het jaar 1991 vastgesteld op 2.807,2 miljoen frank".

.../...

Hoofdstuk VI. - Voorheen nationale sectoren.

Artikel 93.

De bepaling ware beter gesteld als volgt :

"Artikel 93.-

De statuten en de naam van het F.N.S.V. kunnen met de goedkeuring van de Vlaamse Executieve worden gewijzigd".

Artikel 95.

Gelet op het bepaalde in artikel 49 van de bijzondere wet van 16 januari 1989, ware artikel 95 beter geredigeerd als volgt :

"Artikel 95.-

Leningen van het F.N.S.V. worden door toedoen van de Vlaamse Executieve aan de bevoegde overheid voor goedkeuring voorgelegd, zoals is bepaald in artikel 49 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten.

Wanneer toepassing is gemaakt van het bepaalde in artikel 49, § 7, van vermelde bijzondere wet van 16 januari 1989, kan door het F.N.S.V. geen lening als bedoeld in dat

.../...

artikel 49, § 3, worden aangegaan, dan met de goedkeuring van de Vlaamse Executieve".

Artikel 97.

Artikel 97 staat toe dat het maatschappelijk kapitaal van het F.N.S.V. door terugbetaling aan het Vlaamse Gewest wordt verminderd. Volgens het ontwerp zal die terugbetaling uitsluitend geschieden "uit de opbrengst van de bestaande portefeuille".

Het woord "opbrengst" heeft een dubbele betekenis en kan zowel de rente uit de portefeuille als het resultaat uit de verkoop van de portefeuille betreffen.

Het is meer dan wenselijk dat minstens in de memorie van toelichting wordt verduidelijkt wat met de aangehaalde woorden wordt bedoeld.

Artikel 98.

Uit de toelichting welke aan de Raad van State is verstrekt, blijkt dat de woorden "in overleg" beter vervangen worden door "in akkoord".

.../...

Met "betrokken bedrijven" zouden zijn bedoeld de bedrijven waarin het F.N.S.V. aandelen zonder stemrecht aanhoudt of vorderingen heeft. Dat blijkt niet uit de tekst.

Artikel 99.

Om redenen van duidelijkheid, beginne men het artikel als volgt :

"Wanneer ten gevolge van de toepassing van het bepaalde in artikel 98 terugbetalingen worden gedaan, worden deze gestort ...".

Artikel 103.

In artikel 175, tweede lid, 2E, 3E en 5E, van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen komen de woorden "op voordracht van de N.M.N.S." niet voor, doch wel de woorden "op voordracht van de Staat". De wijzigingsbepaling moet in die zin worden aangepast.

.../...

Hoofdstuk VII. - Cultuur.Artikelen 105 tot 107.

Deze bepalingen zijn in strijd, minstens met artikel 10 van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt, welke wet werd uitgevaardigd op grond van artikel 59bis, § 7, van de Grondwet en derhalve bindend is voor de Gemeenschappen.

Dat artikel bepaalt immers dat de regels inzake erkenning en subsidiëring in geld of in natura van geregelde culturele activiteiten, naargelang van het geval, slechts mogen worden vastgesteld krachtens een wet, een decreet of een beraadslaging van de vertegenwoordigende vergadering van de overheid en dat, bij ontstentenis van dergelijke regels, alle toelagen en voordelen het voorwerp moeten zijn van een speciale begrotingspost op naam.

Uit die bepaling volgt dat het voor meer dan één jaar vastleggen van een subsidie slechts mogelijk is als daarbij ook de regels ervan worden vastgesteld, wat in de ontworpen artikelen 105 tot 107 niet gebeurt. De subsidie kan ook in de begroting worden opgenomen, maar dan kan ze uiteraard slechts voor één jaar verleend worden, voorwaarde waaraan de betreffende artikelen evenwel ook niet voldoen.

.../...

Hoofdstuk VIII. - Bejaardenzorg.Artikel 108.

1. Luidens de uitleg verstrekt in de memorie van toelichting zou deze bepaling tot doel hebben "enkele beperkte technische aanpassingen" door te voeren. Dat het echter om meer dan louter technische aanpassingen gaat, blijkt uit de vergelijking van de geldende met de ontworpen tekst :

- "rente" wordt vervangen door "lening", zodat ook kapitaalaflossingen subsidieerbaar worden;
- ook voor rusthuizen kunnen voortaan subsidies worden verstrekt;
- het "bouwen, inrichten en ingebruiknemen" wordt aangevuld met het "aankopen".

2. In de memorie van toelichting wordt gesteld dat de "uitbreiding naar de rustoorden ... echter specifiek het voorwerp moet uitmaken van een afzonderlijke beslissing door de Executieve en dit binnen de programmatorische grenzen, na een evaluatie van de werkwijze voor de service-flats". Dit komt niet tot uiting in de tekst van het ontwerp.

.../...

3. Het is niet duidelijk wat met de zinsnede "door bemiddeling van het Vlaams Fonds voor de bouw van ziekenhuizen en medisch-sociale instellingen" wordt bedoeld.

4. Men schrijve de inleidende zin als volgt :

"Artikel 5, § 3, eerste lid, van het decreet van 5 maart 1985 houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van voorzieningen voor bejaarden, ingevoegd bij het decreet van 20 december 1989, wordt vervangen door de volgende bepaling :".

5. In de wijzigende bepaling schrijve men : "... de wet van 27 juni 1921 waarbij aan de verenigingen zonder winstgevend doel en aan de instellingen van openbaar nut rechtspersoonlijkheid wordt verleend, ...".

.../...

Hoofdstuk IX. - Onderwijs.Artikel 109.

Met deze bepaling wordt de aanpassing van de investeringskredieten aan de kostenontwikkeling (artikel 2, § 1, van het decreet van 31 juli 1990 : de aanpassing gebeurt voor 40 % op basis van de geraamde stijging van de index van de consumptieprijzen) voor het begrotingsjaar 1991 buiten werking gesteld.

Men schrijve echter : "... de woorden " $A_2 = 0,4 (c_1/c_0) + 0,6 (lk_1/lk_0)$ " vervangen door de woorden " $A_2 = 0,4 + 0,6 (lk_1/lk_0)$ "."

Artikel 110.

De woorden "en gelet op de budgettaire noodwendigheden" mogen geschrapt worden, want ze geven de indruk dat de Vlaamse Executieve ter zake enige speelruimte zou hebben.

Artikel 111.

In plaats van "éénmalig" schrijve men beter "één maal", want die wijziging blijft - behoudens tussenkomst van de decreetgever - ook voor de toekomst geldig.

.../...

De laatste zin is ongelukkig gesteld, omdat de indruk wordt gewekt dat de Executieve ter zake vrij beslist. Deze bepaling kan men in de eerste zin invoegen : "... teneinde met ingang van het dienstjaar 1991-1992 een vermindering ...".

Artikel 112.

Met dit artikel wordt hoofdstuk VII van de wet van 21 juni 1985 opgeheven. Dat hoofdstuk heeft betrekking op het inschrijvingsgeld voor leerlingen en studenten van vreemde nationaliteit.

De opheffing heeft evenwel slechts uitwerking vanaf 1 september 1990.

Het is zeer de vraag of met die beperkte retro-activiteit in een voldoende mate wordt tegemoet gekomen aan de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, althans wat de door het EEG-verdrag beschermde rechtsonderhorigen betreft (zie de arresten Gravier van 13 februari 1985, Barra van 2 februari 1988 en Humbel van 27 september 1988).

Artikel 114.

Aan de Vlaamse Executieve wordt het overgelaten "de modaliteiten" van de toekenning van het vermelde bedrag aan het R.U.C.A. te bepalen. Wanneer onder modaliteiten meer wordt verstaan dan het enkel regelen van de wijze waarop de uitkering

.../...

der gelden zal geschieden, moet de delegatie, gelet op het bepaalde in artikel 17, § 5, van de Grondwet, precieser worden geformuleerd.

Artikel 116.

Men corrigeren het artikel als volgt :

In artikel 203 van hetzelfde decreet ... worden de woorden "artikel 186, dat in werking treedt" vervangen door de woorden "de artikelen 186 en 197, die uitwerking hebben".

.../...

Het advies betreffende

titel I, hoofdstuk I, artikelen 1 tot 4, en hoofdstuk III,
titel II, hoofdstuk I, artikelen 49 tot 60, hoofdstuk II, artikel 73
en hoofdstukken VI en IX

werd gegeven door de eerste kamer, samengesteld uit

de Heer	: H. COREMANS,	kamervoorzitter,
de Heer	: J. VERMEIRE,	staatsraden,
Mevrouw	: S. VANDERHAEGEN,	
de Heren	: G. SCHRANS,	assessoren van de
	E. WYMEERSCH,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	: A. BECKERS,	griffier.

De verslagen werden uitgebracht door de HH. D. ALBRECHT en J. BAERT, auditeurs, en B. SEUTIN, adjunct-auditeur. De nota's van het Coördinatiebureau werden opgesteld en toegelicht door de HH. K. VERMASSEN, referendaris, en J. DRIJKONINGEN, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS.

H. COREMANS.

Het advies betreffende

titel I, hoofdstuk I, artikel 5, hoofdstuk II,
titel II, hoofdstuk I, artikelen 61 tot 65, hoofdstuk II, artikelen
66 tot 72 en 74 tot 76, hoofdstukken III, IV, V, VII en VIII

werd gegeven door de achtste kamer, samengesteld uit

de Heer : J. NIMMEGEERS, kamervoorzitter,

Mevrouw : S. VANDERHAEGEN, staatsraden,

de Heer : J. DE BRABANDERE,

Mevrouw : F. LIEVENS, griffier.

De verslagen werden uitgebracht door de HH. D. ALBRECHT
en J. BAERT, auditeurs, en B. SEUTIN, adjunct-auditeur. De nota's
van het Coördinatiebureau werden opgesteld en toegelicht door Mevr.
M.-C. CEULE, referendaris, en de H. W. VAN VAERENBERGH, adjunct-
referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

J. NIMMEGEERS.